

slag..... (Munterhed); ja, De Herrer maa gerne le, men der ligger ingen som helst Underfundighed i, at vi ønsker at faa vedtaget vore egne Forslag, og det Parti, som ikke vil gøre det, fortjener ikke at have Stilling i det politiske Arbejde paa Rigsdagen.

Axel Møller: Som mine Partifæller i Folketinget og i Landstinget mener jeg, at Tjenestemændene har et billigt Krav paa de 9½ Mill. Kr. og har haft al Grund til at vente, at dette var blevet Resultatet. Der har været 3 Partier i begge Ting, der har været enige derom, og de har haft Magt til at gennemføre det. Men paa Grund af et enkelt Partis Modstand faar Tjenestemændene nu kun 7 Mill. Kr. Dette Resultat maa jeg i høj Grad beklage og ligeledes, at det ikke er lykkedes den højtærede Finansminister — jeg tør vel ikke sige paa Grund af manglende Forhandlingsvillie, men paa Grund af manglende Forhandlingsevne — at opnaa det Resultat, der burde være opnaaet i denne Sag, nemlig at faa Landstinget og Folketinget til at enes, og dør er Regeringen jo først og fremmest Mægler. Nu er Forholdet dette, at vi faar et Resultat, som ikke vil vække den Tilfredshed, som burde være vakt hos Tjenestemændene, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, naar man nu fremhæver saa stærkt fra den højtærede Finansministers Side, at nu er det for sent, at Lovstoffet burde være lagt saaledes til Rette, at Lovforslaget tidligere kunde være sendt over til Landstinget. Saa havde der været den fornødne Tid, som nu mangler. Jeg kan ikke se, at Finansministeren her er uden Ansvar.

Kragh: Det ærede Medlem Hr. Rode opkaster sig i Aften til Dommer over andre Partier og deres Taktik og mener sig berettiget til her fra Folketingets Talerstol at afgøre, hvad der er Loyalitet, og hvad der er Illoyalitet. Nu skal jeg jo indrømme, at det ærede Medlem Hr. Rode har Forudsætninger for at dømme; det ærede Medlem er en Kender af de Dele, i det mindste af den ene af dem. Men derfor bør det ærede Medlem ikke drage Slutninger af den Art, som han her har forsøgt. Saaledes som det er udtalt af det ærede Medlem Hr. Brorsen, staar vi her overfor et Krav fra Tjenestemændenes Side, som, hvis det imødekommes, vil foranledige en Statsudgift, for hvilken der ingen Dækning er, i hvert Fald ikke er anvist nogen Dækning, og som man kræver gennemført i en Tid præget af økonomisk, af finansiel Depression paa alle mulige Om-

raader, som man kræver gennemført i en Nedgangstid, hvis Tryk vi alle maa bære vor Del af. Ogsaa Tjenestemændene maa det.

Det er det Ræsonnement, som vi i Venstre har anstillet, og som har ført os til at gaa imod de her stillede Forslag. Dertil er vi fuldt og helt berettigede, og Venstre er saavel her i Folketinget som ogsaa i Landstinget absolut berettiget til, og ud fra vor Grundbetragtning vil jeg sige forpligtet til at sætte vor Styrke ind, hvor den kan faa sin Betydning til Begrænsning af de Udgifter, som man her er i Færd med at vedtage uden at vide, hvor man skal tage de dertil fornødne Indkomster fra. Det er det, som Venstre i Landstinget har gjort, og det er det, som det ærede Medlem Hr. Rode betegner som Illoyalitet. Ja, det er jo saadan, at den, der er Mester paa visse Omraader — det ærede Medlem Hr. Rode mener jo og menes jo at være en Mester paa Taktikkens Omraade —, han taaler ikke, at andre anvender de Fremgangsmaader, som han ansaa for ham særlig patenterede. Det kommer det ærede Medlem dog til at finde sig i, uden at han deri maa søge nogen som helst Berettigelse til en Betegnelse overfor et politisk Parti som den, han har tilladt sig at bruge fra Folketingets Talerstol i Aften.

Saa vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, som sammenligner den Stilling, han her indtager overfor Tjenestemændene, med den Stilling, som man indenfor Landstingets Venstre har indtaget overfor visse Tjenestemænd i Forbindelse med Behandlingen af Ændringsforslagene til Finansloven, at jeg synes, at den højtærede Finansminister skulde have undladt denne Sammenstilling. Den har ikke nogen som helst Forbindelse med denne Sag, thi det, som Landstingets Venstre vilde de Tjenestemænd, som den højtærede Finansminister her har mindet om, var noget ganske andet end det Ærinde, som den højtærede Finansminister har til Tjenestemændene. For øvrigt er der jo i Eftermiddags af mit Partis Ordfører gjort Rede for mit Partis Stilling til disse Tjenestemænd, og den højtærede Forsvarsminister har erkendt, at man spurgte paa formel korrekt Maade, og at Ansvar for dette, at Besvarelserne tilstilledes Tingene, og at Spørgsmaalene kom til at gaa videre, bærer den højtærede Forsvarsminister. Ogsaa derfor skulde den højtærede Finansminister have undladt den Sammenstilling, som han her gjorde.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det er i ikke ringe Grad paaskønnelsesværdigt, at Flertalspartiernes Ordfører, anført af den